

РЕШЕНИЕ

№ 969

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Александрина Ж. Пашова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20231100901064 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав, в открито съдебно заседание, при закрити врата, на двадесет и пети юли две хиляди двадесет и трета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар Александрина Пашова, разгледа търг. дело № 1064 по описа за 2023 година и взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба, вх. № 54286/07.06.2023 г. на „А.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, представлявано от Б.Й.К., за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Н.Б.***“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К., поради настъпила неплатежоспособност и свръхзадълженост на дружеството.

Молителят твърди, че е активно процесуално легитимиран да предяви молбата, тъй

като бил носител на вземане в размер на 110863,00 лева, произтичащо от търговска сделка - запис на заповед от 03.07.2019 г., въз основа на който по частно гражданско дело № 571 от 2021 г., по описа на Софийски районен съд, се снабдил със заповед за изпълнение на парично задължение № 20745 от 01.12.2021 г. и изпълнителен лист № 6489 от 01.12.2021 г.. По искане на „А.“ ЕООД било образувано изпълнително дело № 841 от 2022 г. по описа на ЧСИ М.Ц., с рег. № 840, с район на действие СГС и на претендиращия длъжник „Н.Б.***“ ЕООД била връчена покана за доброволно изпълнение, получена лично от управителя му на 14.11.2022 г., но изпълнение на задълженията не последвало, като към 18.05.2023 г. общият им размер възлизал на сумата 141997,43 лева. При тези фактически твърдения претендира отговорното дружество да е неплатежоспособно и при условията на кумулативност – свръхзадължено, което налагало да се открие производство по несъстоятелност.

На ответника „Н.Б.***“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище гр. София, не е предоставен срок за отговор на подадената молба, съгласно Тълкувателно решение № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС, в т. 1 на което изрично е прието, че общите норми на чл. 131 – чл. 133 ГПК са неприложими. В съдебно заседание ответникът не упражнява правото на участие в производството и не изразява становище по депозираната молба.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното.

Дружеството-ответник по молбата - „Н.Б.***“ ЕООД, е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, с капитал 1000 лева, внесен изцяло и с основен предмет на дейност електронна търговия.

Молителят „А.“ ЕООД е снабдено с влязла в сила заповед за изпълнение и изпълнителен лист за вземане, произтичащо от едностранна търговска сделка – запис на заповед. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника и същият не твърди и не доказва да е упражнил правото да възрази срещу дължимостта на вземането, поради което следва да се приеме, че заповед за изпълнение на парично задължение № 20745 от 01.12.2021 г., издадена по частно гражданско дело № 571 от 2021 г. на Софийски районен съд, е влязла в сила на 15.12.2022 г.. Влязлата в сила заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК поражда последици аналогични на силата на пресъдено нещо. Задължителната практика на ВКС е, че при всички хипотези на чл. 416 ГПК, настъпва стабилитетът на заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК, а изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по чл. 418 ГПК, се стабилизира окончателно, тъй като по новия процесуален ред заповедите за изпълнение влизат в сила /за разлика от несъдебните изпълнителни основания по чл. 237 ГПК-отм./ и възможността за оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, се преклудира. Резултат на стабилитета на заповедта за изпълнение и преклудиране на възможността да се оспорват посочените факти и обстоятелства, е недопустимостта на последващ процес, основан на факти, несъвместими с материалното право, чието съществуване е установено с влязлата в сила заповед. Тези факти са обхванати от преклудиращото действие на заповедта и са изключени от съдебна проверка. Това налага извод, че в полза на „А.“ ЕООД е налице вземане, с правопораждащ го факт търговска сделка, което не се установява да е било погасено чрез плащане или по друг способ.

От служебна справка в И.И., се установява, че „Н.Б.***“ ЕООД е вписано като носител на вещни права по отношение на недвижими имоти, но същите са предмет на ипотeki и съответно върху същите са вписани възбрани.

От писмо на МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“, се установява, че в централизираната база на АИС-КАТ към 13.06.2023 г. не са налице данни „Н.Б.**“ ЕООД да е регистрирано като собственик на пътни превозни средства.

В производството е прието заключение на съдебно финансово-икономическа експертиза, което съдът кредитира, като съответно на събраните в производството доказателства и въз основа на което формира следните изводи.

Анализът вещото лице е изготвило на база на обявените в търговския регистър финансови отчети на дружеството за 2019 и 2020 г., като за следващите финансови периоди отчети не са заявени за обявяване.

И през двете анализирани години основен дял в структурата на активите заемат краткотрайните активи, представени от вземания от клиенти и доставчици, други вземания и парични средства, които нарастват от 178000 лева до 273000 лева към 31.12.2020 г., към който момент вече включват суровини и материали.

През целия анализиран период задълженията на дружеството се представят единствено от краткосрочните (текущи) задължения, като от 169000 лева към 31.12.2019 г. отбелязват увеличение, достигайки до стойност от 259000 лева към 31.12.2020 г..

Вещото лице е установило, че „Н.Б.**“ ЕООД, е носител на публични задължения, които подлежат на разпределение от публичен изпълнител, в общ размер на 22516,61 лева, от която сума 19663,24 лева - главница и 2853,37 лева - лихви, като за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. задълженията на дружеството към НАП са в размер на 633,40 лева, от които 401,66 лева - главница и 231,74 лева - лихва, съответно за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. задълженията на дружеството към НАП са в размер на 6943,97 лева, от които 5803,26 лева - главница и 1140,71 лева - лихви. За периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. задълженията на дружеството към НАП са в размер на 14939,24 лева, от които 13458,32 лева - главница и 1480,92 лева - лихви.

Съгласно справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 25.02.2019 г. до 22.06.2023 г., се констатира че към 22.06.2023 г. няма действащи трудови договори, което говори за това, че дружеството е спряло да осъществява дейност. Датата на прекратяване на последните трудови договори от „Н.Б.**“ ЕООД е 07.11.2022 г..

Анализът на показателите за финансовото състояние на „Н.Б.**“ ЕООД е направен на база на годишните финансови отчети на дружеството за периода 2019 г. и 2020 г. при допускане на събираемост на вземанията към датата на съответния баланс, тъй като за тези вземания не е представена никаква информация от дружеството.

Основните показатели, които характеризират фирменото състояние в краткосрочна перспектива са показателите за ликвидност, като водещо място заема коефициентът на обща ликвидност. Показателят за обща ликвидност се разглежда като показател за покриваемост на текущите задължения с краткотрайни активи и характеризира оперативните възможности на предприятието. Когато коефициентът за обща ликвидност е над 1.5 - 2, е прието да се счита, че търговецът е високо платежоспособен, коефициент от единица се счита за оптимален. Към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. коефициентът бележи стойност над 1 - 1.05.

Анализът показва, че и за двете години стойността на коефициента е над единица. Като цяло може да се направи извод, че показателите за ликвидност за 2019 г. и 2020 г. не

индикират проблемност относно възможността на дружеството да погасява краткосрочните си задължения. Следва обаче да се има предвид обстоятелството, че основната част от краткотрайните активи са вземания, чиято събираемост не може да бъде преценена.

Свързани с показателите за ликвидност са и показателите за финансова автономност. Те характеризират степента на финансовата независимост на предприятието от кредиторите, т.е. степента на използване на привлечения капитал. В счетоводния баланс задълженията към кредиторите са посочени като дългосрочни и краткосрочни пасиви, които обхващат неуредените разчети към доставчиците, към банките кредитори, към клиентите, предоставили аванси срещу бъдещи продажби, към персонала, към държавния и общинските бюджети за начислени и невнесени данъци, към осигурителните фондове за начислени, но невнесени социални и здравни осигурителни вноски, приходите за бъдещи периоди и други.

Съгласно НАРЕДБА за определяне на границите на коефициентите за рентабилност, ефективност и финансова автономност, на изискванията към представяните доказателства, особените случаи, методите и начините за определяне на коефициентите и нетния паричен поток (приета с ПМС № 85/ 17.04.2006 г.) коефициентът на финансова автономност следва да бъде със стойност не по-малка от 0,5, но и за двете изследвани години този показател е 0,05, което сочи, че „Н.Б.**“ ЕООД е било изцяло зависимо от кредиторите си.

Съгласно събраната информация от НАП вешото лице е констатирало, че дружеството намалява обема на дейност през 2022 г. спрямо 2021 г. повече от 4-ри пъти (382000 лева реализирани приходи през 2021 г. спрямо 88000 лева- през 2022 г.). През м. април 2022 г. е подадена последната справка- декларация по ДДС с реализирани продажби. За периода от м. май 2022 до м. ноември 2022 г. дружеството е подавало нулеви справки-декларации по ДДС, а след ноември 2022 г. няма данни за подадени справки-декларации по ДДС.

След извършени проверка и анализ на представените по делото доказателства, се констатира, че дружеството не разполага с парични средства по разкрити платежни сметки.

Съгласно писмо от Национална агенция за приходите, с изх. № 10-00-2909 от 19.06.2023 г., спрямо имуществото на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК **** са наложени обезпечителни мерки, но няма започнато принудително изпълнение по реда на ДОПК към 13.06.2023 г.. Това означава, че към м. май 2022 г. дружеството е прекратило търговската си дейност.

Поради непредставяне на финансови отчети за 2021 г. и 2022 г. не може да се установи финансовото състояние на длъжника след 2020 г..

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани, а необсъдените съдът намира за неотнормими.

По отношение на молбата с правна квалификация чл. 625 ТЗ.

Съгласно чл. 625 ТЗ активно процесуално легитимиран да подава молба за откриване на производство по несъстоятелност е кредитор на длъжника по търговска сделка, ето защо следва да се прецени дали молителят „А.“ ЕООД разполага с активна процесуална легитимация.

В производството „А.“ ЕООД е ангажирало влязла в сила заповед за изпълнение, с която е установено, че има вземания от „Н.Б.**“ ЕООД с източник търговска сделка – запис на заповед, издаден на 03.07.2019 г., предявен за плащане към 30.08.2021 г., заедно с обезщетение за забава и разноски, които не са удовлетворени, което е достатъчно за

доказване на активната процесуална легитимация на молителя.

Следва да се направи уточнението, че предмет на настоящия спор, а следователно и предмет на силата на присъдено нещо на постановеното в производството по чл. 625 ТЗ решение, е състоянието на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост на ответника и началната ѝ дата, а не съществуването на самото вземане на молителя – така решение № 277 от 20.07.2007 г. на ВКС по т. д. № 1053/2006 г., ТК, II ТО, утвърдено като правилна практика с решение № 32 от 17.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 685/2012 г., II т. о., ТК.

Следователно, молбата на „А.“ ЕООД с правна квалификация чл. 625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице – кредитор с изискуеми и неудовлетворени вземания, произтичащи от търговска сделка. Разгледана по същество молбата е основателна.

Съгласно решение № 71/30.03.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на ВКС, I ТО, постановено по реда на чл. 290 ГПК, неплатежоспособността е едно от двете законоустановени основания за откриване на производство по несъстоятелност по ТЗ, наред със свръхзадължеността. Тя е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ падеж през отчетния период. В конкретния случай, всички задължения към молителя „А.“ ЕООД са краткосрочни и изискуеми.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са две имуществени състояния на длъжника: 1). неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове търговци и 2). свръхзадълженост - специално основание, приложимо само спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ, каквото е и настоящото, включително искането за откриване на производство по несъстоятелност поради наличието на това състояние е релевирано при условията на кумулативност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Затова уеднаквената съдебна практика по чл. 290 ГПК, изразена в решение № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202 от 10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 143 от 16.10.2015 г. по т. д. № 937/2015 г. на ВКС, I Т. О. и други, приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Състоянието на неплатежоспособност следва да е налице към приключване на устните

състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на търговеца в достатъчно продължителен период назад. В случая обаче „Н.Б.**“ ЕООД е възникнало като правен субект през 2019 г. и затова анализът обхваща периода след 2019 г..

Преценката за способността на предприятието да погаси краткосрочните си задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би я преустановило. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност.

Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде трансформиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължения (текущите задължения) на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коефициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща

ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи се изключват материалните запаси. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения, поради което при едно действащо предприятие този показател е най-динамичен (както беше посочено, наличните парични средства са най-ликвидните активи, които могат да се променят многократно) и не може да е самостоятелна основа за възприемане на извод за влошено икономическо състояние.

Необходимо е и да се изследва дали текущите активи могат да се реализират съобразно присъщата за съответния вид актив обращаемост, която зависи и от отрасловия сектор на икономиката, в който работи предприятието.

Тъй като при осъществяване на дейността си предприятието разчита на целия си оборотен капитал, чийто активи при извършване на стопанските операции се трансформират в парични средства, по начало коефициентът на обща ликвидност се явява основен индикатор за състоянието на неплатежоспособност. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания, като в настоящия случай доказателства за тяхната събираемост не са налице. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде реализиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи.

Предвид изискуемостта на задълженията към молителя „А.“ ЕООД, настъпила през 2021 г. и наличието на публичноправни задължения, още към 31.12.2021 г. коефициентите за ликвидност, при отчитане на тези краткосрочни задължения (376500 лева) и запазване стойността на активите (273000 лева) биха били извън рамките на препоръчителните стойности, тъй като общата ликвидност би била 0,725 (273000/376500), то следва, че „А.“ ЕООД от настъпване на изискуемостта на вземането по запис на заповед не е разполагало с реално ликвидни краткосрочни активи за покриване на краткосрочните си задължения, които значително са нараснали.

Коефициентът на финансова автономност и реципрочния на него показател на задлъжнялост дават съотношението на собствения към привлечения капитал (базов 0.33), съответно на привлечения към собствения капитал на предприятието. С оглед на информацията, на която са носител, посочените коефициенти имат само спомагателен характер при преценка на наличието на състояние на неплатежоспособност на предприятието, тъй като те не отчитат каква част от задълженията на предприятието, формиращи привлечения капитал, са краткосрочни/текущи и съответно се покриват при реализацията на краткотрайните активи. При добри показатели за ликвидност и лош на финансова автономност/задлъжнялост липсва състояние на неплатежоспособност на търговеца към момента на устните състезания. В тази хипотеза е налице единствено индикатор, че евентуално в бъдеще предприятието няма да може да обслужва плащанията си, поради размера на дългосрочните си задължения.

В конкретния случай, тези показатели се наслагват към неблагоприятните показатели

за ликвидност и потвърждават извода за невъзможност на ответника да покрива краткосрочните си задължения след 30.08.2021 г., от който момент „Н.Б.**“ ЕООД е спряло плащанията по отношение на „А.“ ЕООД и е изпаднало в забава, видно от издадената заповед за изпълнение. Включително при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежоспособност, която възлага в доказателствена тежест на ответника да докаже възможността да посреща краткосрочните си задължения. Тази доказателствена тежест не е изпълнена.

В случая, анализът на обективното икономическо състояние на „Н.Б.**“ ЕООД установява, че още към 31.12.2021 г., показателите за ликвидност биха били в неприемливи граници, което обуславя извод за невъзможност на търговеца да изпълнява паричните си задължения, съответно същият е спрял плащанията спрямо молителя. Тази невъзможност е трайна, тъй като не са налице индикации за нейното преодоляване, включително е установено прекратяване на търговска дейност на дружеството, считано от м. май 2022 г..

Предвид осъществяването на състава на чл. 630, ал. 1 ТЗ и липса на пречки по чл. 631 ТЗ, молбата на „А.“ ЕООД, за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежоспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС, включително и задължителна такава, постановена по реда на чл. 290 ГПК. Така например, в решение № 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г., II т. о., решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г., II т. о., решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г., I т. о., решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и др., е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по чл. 608, ал. 1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежоспособността. В случая, спиране на плащанията е налице още към 30.08.2021 г. – денят, приет за начална дата на дължимост на мораторно обезщетение по предявения запис на заповед. Затова въз основа на обсъденото заключение на СФИЕ, съдът приема, че още към 30.08.2021 г. е настъпила невъзможност за обслужване на задълженията към кредиторите. Затова като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 30.08.2021 г., като най-ранен момент, в който всички предпоставки по чл. 608 ТЗ са били налице и не може да се приеме, че влошеното финансово състояние е имало временен характер и е било възможно да бъде преодоляно.

В молбата на „А.“ ЕООД се претендира в условията на кумулативност да е налице и свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност, поради което ако това състояние предхожда неплатежоспособността, то ще е основаниято за откриване на производство по несъстоятелност, защото поглъща неплатежоспособността.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл. 742 ТЗ). В решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I ТО, е указано, че за разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността, легално дефинирана в чл. 742 ТЗ, не е нужно задълженията да са изискуеми и за наличие на свръхзадълженост се преценяват и

неизискуемите задължения. В случая обаче всички задължения на търговеца са изискуеми.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност, както в случая, или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. В случая „Н.Б.**“ ЕООД е носител на вещни права върху недвижими имоти, които макар да са ипотекирани и възбранени, са част от имуществото му и са на значителна стойност, поради което не може да се приеме, че общият размер на задълженията надхвърля имуществените му права. Затова производство по несъстоятелност следва да бъде открито на основание настъпилата на 30.08.2021 г. неплатежоспособност.

Предвид липсата на данни за наличието на имущество на молителя, което да е достатъчно за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност и при неизпълнено задължение от молителя, респ. от други кредитори за внасяне на сумата 10000 лева, указано им с определение № 1953 от 08.06.2023 г., са налице всички предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, едновременно с което дружеството да бъде обявено в несъстоятелност и производството бъде спряно. В тази хипотеза временен синдик не се назначава, нито се определя дата за провеждане на първо събрание на кредиторите.

При този изход на спора, право на разноските за производството се поражда за молителя „А.“ ЕООД, което обаче не прави искане за присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К. и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА Й ДАТА** – 30.08.2021 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, по отношение на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К..

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на ЗАПОР на цялото движимо имущество и вземания и ВЪЗБРАНА върху цялото недвижимо имущество на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К..

СПИРА производството по търг. дело № 1064/2023 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ, на КРЕДИТОРИТЕ и на ДЛЪЖНИКА „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К., че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на СГС, а именно: ****, ВИС код на БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА – BNBGBGSD, необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл. 629б ТЗ в размер на 10000 (десет хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на „Н.Б.**“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, офис 4, представлявано от управителя С.А.К..

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 ТЗ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____